

УКРАЇНА

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ
У СФЕРАХ ЕНЕРГЕТИКИ
ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ
(НКРЕКП)

вул. Смоленська, 19, м. Київ, 03057, тел./факс: (044) 277-30-47, тел.: (044) 204-48-27

06.05.2016

№

4497/17.2/7-16

на №

Полтавська обласна рада

вул. Жовтнева, 45,

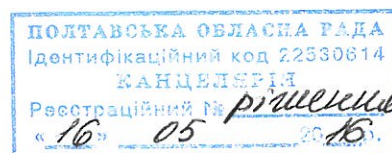
м. Полтава, 36014

У зв'язку із листом Адміністрації Президента України від 14.04.2016 № 47-01/1021 Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП, Комісія), розглянула лист Полтавської обласної ради від 29.03.2016 № 01-16/210 стосовно рішення пленарного засідання п'ятої позачергової сесії Полтавської обласної ради сьомого скликання від 23.03.2016 № 70 «Про Звернення до Прем'єр-Міністра України, Уряду та Президента України з вимогою скасувати чергове заплановане підвищення тарифів України», та повідомляє, що відповідь із зазначеного питання було надано Полтавській обласній раді листом НКРЕКП від 21.04.2016 № 4019/17.2/7-16.

Додаток: копія листа НКРЕКП від 21.04.2016 № № 4019/17.2/7-16
на 7 арк. в 1 прим.

Член Комісії

Б. Циганенко

УКРАЇНА

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ
У СФЕРАХ ЕНЕРГЕТИКИ
ТА КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ
(НКРЕКП)

вул. Смоленська, 19, м. Київ, 03057, тел./факс: (044) 277-30-47, тел.: (044) 204-48-27

21.04.2016

№

4019/17.2/7-16

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

на №

вул. Жовтнева, 45

м. Полтава, 36014

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – НКРЕКП), розглянула лист Полтавської обласної ради від 29.03.2016 № 01-18/211, надісланий листом Секретаріату Кабінету Міністрів України від 06.04.2016 № 11376/1/1-16, та у межах своєї компетенції повідомляє наступне.

Питання перегляду тарифів на житлово-комунальні послуги є досить непростим, оскільки за своєю суттю є як економічним, так і соціально спрямованим.

Процес підвищення тарифів на комунальні послуги зачіпає інтереси не лише пересічних громадян, а й кожне підприємство галузі.

З метою забезпечення єдиного для всіх регіонів підходу до формування тарифів у сфері житлово-комунальних послуг Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 1 червня 2011 № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги», якою затверджено Порядки формування тарифів на житлово-комунальні послуги.

Реалізація цих Порядків дає змогу запровадити механізм розрахунку економічно обґрунтованих тарифів на підставі державних, галузевих норм і нормативів на послуги для підприємств усіх форм власності, забезпечує єдині принципи та методичні основи формування тарифів, вводить єдину класифікацію витрат, які включаються до складу повної собівартості послуг, запобігає включенню до складу тарифів витрат, безпосередньо не пов'язаних з наданням таких послуг.

Законом України «Про житлово-комунальні послуги» передбачено, що одним із принципів, на яких базується державне регулювання цін/тарифів, є відповідність рівня цін/тарифів розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво.

Однак на практиці цей принцип не завжди реалізується.

Надання споживачам послуг за тарифами, які не відшкодовують фактичних витрат підприємств, призводить перш за все, до перехресного субсидіювання, обмеженості коштів підприємств для здійснення розрахунків за спожиті енергоносії, виплати заробітної плати працівникам, сплати податків та обов'язкових платежів до бюджету.

Як наслідок, погіршується фінансово-економічний стан підприємств, знижується якість послуг, зростає соціальне невдоволення у суспільстві.

Виходячи з усіх цих умов перегляд тарифів на комунальні послуги є об'єктивним процесом.

Так, відповідно до Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, затвердженого Указом Президента України від 10.09.2014 № 715/2014 (далі – Положення), НКРЕКП є органом державного регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг. НКРЕКП у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента

України, актами Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, а також зазначеним Положенням.

НКРЕКП здійснює регулювання цін (тарифів) на товари (послуги) суб'єктів природних монополій в паливно-енергетичному комплексі України, керуючись принципами, визначеними чинним законодавством, головним з яких є принцип балансу економічних інтересів споживачів та виробників, їх товарів і послуг, та забезпечення повного відшкодування споживачем економічно обґрунтованих витрат на виробництво, передачу та постачання електричної енергії.

Щодо тарифів на електричну енергію

Законом України «Про електроенергетику» передбачено ринкове формування тарифів на електричну енергію.

Відповідно до пункту 3.7.4 Умов та Правил здійснення підприємницької діяльності з постачання електроенергії за регульованим тарифом, затверджених постановою НКРЕ від 13.06.96 №15/1, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України від 08.08.96 1996 за № 433/1458 (із змінами), та Порядку розрахунку роздрібного тарифу на електричну енергію, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 червня 2011 року № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги» роздрібні тарифи формуються за ринковою формулою, яка складається із:

- закупівельної ціни електричної енергії на оптовому ринку електричної енергії та/або у безпосередніх виробників електричної енергії;
- тарифу на передачу електричної енергії місцевими (локальними) електричними мережами відповідного класу напруги ліценziata з постачання електричної енергії за регульованим тарифом, на території ліцензованої діяльності якого перебуває споживач;
- складової, яка забезпечує покриття витрат з постачання електричної енергії (тариф на постачання);
- нормативних технологічних витрат у місцевих (локальних) електричних мережах.

Тарифи на передачу та постачання електричної енергії формуються відповідно до Тимчасової методики розрахунку роздрібного тарифу на спожиту електроенергію, тарифу на передачу електроенергії місцевими (локальними) електромережами та тарифу на постачання електроенергії, затвердженої постановою НКРЕ від 06.05.1998 № 564.

Крім того, споживачі електричної енергії розподіляються за двома класами напруги відповідно до Порядку визначення класів споживачів електричної енергії, диференційованих за ступенями напруги, затвердженого постановою НКРЕ від 13.08.98 № 1052, 1 клас напруги – із ступенем напруги 27,5 кВ та вище, 2 клас напруги – менше 27,5 кВ.

Тарифи на передачу та постачання електричної енергії для кожної енергопостачальної компанії різні і залежать від багатьох факторів, а саме: структури та стану електричних мереж, витрат електроенергії в мережах, структури та обсягів споживання електроенергії, площі території, що обслуговується тощо.

Технологічні витрати в мережі розраховуються та затверджуються відповідно до Положення про порядок подання, визначення та затвердження економічних коефіцієнтів нормативних технологічних витрат електроенергії, затвердженого постановою НКРЕ від 15.08.2013 № 1110.

Оптова ринкова ціна на електроенергію визначається як середньозважена величина вартості закупівлі електричної енергії від усіх виробників, що продають електричну енергію в Оптовий ринок, витрат на диспетчеризацію та утримання магістральних та міждержавних електромереж, витрат на забезпечення функціонування ОРЕ та ряду додаткових загальнодержавних витрат (акцизний податок на електричну енергію, компенсація пільгових тарифів для деяких категорій споживачів, у першу чергу населення, тощо).

Слід зазначити, що у структурі роздрібних тарифів питома вага ОРЦ складає більше 80 %. Рівень ОРЦ залежить від зміни цін на первинні енергоносії: ядерне паливо, вугілля, природний газ, мазут та сезонної зміни структури виробництва електроенергії – питомої ваги електроенергії, виробленої АЕС, ТЕС, ГЕС, ТЕЦ, тарифи яких значно відрізняються, у різні пори року, а також від зростання частки дотацій у структурі оптової ринкової ціни.

Усвідомлюючи важливість для економіки та суспільства значення стабільності роздрібних цін на електроенергію, НКРЕКП впроваджує заходи щодо недопущення необґрунтованого зростання роздрібних тарифів шляхом жорсткого контролю за формуванням їх складових і, у першу чергу, ОРЦ.

Тарифи на електричну енергію для побутових споживачів (населення) фіксовані та однакові на всій території України. Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню, у квітні 1999 року були встановлені на економічно обґрунтованому рівні і до 2006 року залишалися незмінними. Протягом 2006 року тарифи на електроенергію для населення двічі збільшувалися по 25 % (з 1 травня та з 1 вересня), однак враховуючи соціальний фактор, перегляд рівнів тарифів відбувався без урахування всіх чинників, які мають визначати його рівень. Наступна зміна тарифів для населення відбулася протягом 2011 та 2012 років шляхом впровадження блочних тарифів на електроенергію (введення градації різних рівнів тарифів для окремих груп споживачів в залежності від обсягів споживання). 1 червня 2014 року прийнято рішення щодо підвищення тарифів на електричну енергію для населення в межах від 10 % до 40 % в залежності від обсягів споживання електроенергії, середнє зростання становило 14%.

Одночасно, протягом 2006–2014 років відбулось зростання середньозваженого ринкового роздрібного тарифу на електричну енергію з 30,4 до 122,8 коп. за 1 кВт·год з ПДВ або в 4 рази, в той же час середній фактичний (фіксований) тариф для населення у 2011 році становив 23,2 коп. за 1 кВт·год з ПДВ.

З метою компенсації втрат енергопостачальних компаній різниця в тарифах для населення між фіксованими та ринковими рівнями включається до складу оптової ринкової ціни на електроенергію у вигляді дотаційних сертифікатів, що в свою чергу збільшує тарифи для промисловості, залізничного транспорту, бюджетних організацій та інших споживачів, які через це сплачують за електричну енергію більше. Тобто відбувається перехресне субсидіювання населення за рахунок інших споживачів.

Крім того, на сьогодні в енергетиці склалася складна економічна ситуація: виник дефіцит вугілля та природного газу, та при цьому підвищується ціна на вугілля внаслідок його імпортування з інших держав. Через вплив цих факторів, а також внаслідок зростання інфляції та суттєвої девальвації гривні об'єктивно збільшуються оптова ринкова ціна на електроенергію, витрати на її передачу і постачання.

Внаслідок цього, у січні 2015 року тарифи на електроенергію для населення відшкодовували лише близько 21,3 % економічно обґрунтованих витрат з виробництва, передачі та постачання електроенергії. Тобто населення фактично оплачувало в середньому менше ніж ¼ реальної вартості електричної енергії (у січні 2015 року економічно обґрунтований тариф на електричну енергію становив 1,228 грн за 1 кВт·год з ПДВ (без урахування обсягу дотації).

Відповідно до підпункту 2 пункту 2 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про засади функціонування ринку електричної енергії України» Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг має до 1 січня 2015 року здійснити необхідні заходи для застосування ринкових цін на електричну енергію для всіх категорій споживачів, крім визначених груп побутових споживачів, крім того, відповідно до підпункту 1) п. 2 Кабінет Міністрів України має до 1 липня 2017 року визначити групи побутових споживачів, ціни на електричну енергію для яких регулюються Комісією.

Також, «Програмою діяльності Кабінету Міністрів України» затвердженої постановою Верховної Ради України 11 грудня 2014 року № 26-VIII, передбачено ліквідацію крос-субсидій, перехід до ринкових тарифів на електроенергію.

Крім того, поетапна ліквідація перехресного субсидювання і вирівнювання цін на природний газ та електричну енергію визначена в розділі XII Коаліційної угоди, укладеної учасниками коаліції депутатських фракцій Верховної Ради України VIII скликання.

Враховуючи вищенаведене та з метою поступової ліквідації перехресного субсидювання населення за рахунок інших споживачів НКРЕКП було прийнято постанову від 26.02.2015 № 220 «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню», зареєстровану в Міністерстві юстиції України 02 березня 2015 за № 231/26676, що дозволяє зменшити розрив між рівнем реальних витрат з виробництва, передачі та постачання електроенергії та фіксованим тарифом на електроенергію для населення. Постановою передбачено поетапне, протягом трьох років, збільшення тарифів на електричну енергію, що відпускається населенню: з 01.04.2015; з 01.09.2015; з 01.03.2016; з 01.09.2016; з 01.03.2017.

Варто зазначити, що навіть після підвищення у березні 2016 року тарифів на електроенергію, сьогодні населення фактично сплачує менше половини реальної вартості електричної енергії. Станом на 1 квітня 2016 року тарифи на електроенергію для населення відшкодовували 39 % економічно обґрунтованих витрат з виробництва, передачі та постачання електроенергії. Реальний економічно обґрунтований тариф на електричну енергію для населення в квітні 2016 року складав 1,96 грн за 1 кВт·год (з ПДВ).

Додатково необхідно відмітити, що розділом XII нової «Програми діяльності Кабінету міністрів України», затвердженої постановою Верховної Ради України 14 квітня 2016 року № 1099 – VIII, також передбачено ліквідацію перехресного субсидювання.

Щодо цін на природний газ

З 01 жовтня 2015 року введено в дію Закон України «Про ринок природного газу» (далі – Закон). Відповідно до положень до компетенції НКРЕКП на ринку природного газу належить, зокрема встановлення тарифів на послуги транспортування, розподілу, зберігання (закачування, відбору) природного газу та на послуги установки LNG.

Таким чином, з 01 жовтня 2015 року НКРЕКП не має повноважень щодо забезпечення проведення цінової політики.

Відповідно до частини другої статті 12 Закону постачання природного газу здійснюється за цінами, що вільно встановлюються між постачальником та споживачем, крім випадків, передбачених цим Законом.

Положеннями статті 11 Закону встановлено, що з метою забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу на суб'єктів ринку природного газу у виключних випадках та на визначений строк можуть покладатися спеціальні обов'язки в обсязі та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Так, 01 жовтня 2015 р. Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 758 «Про затвердження Положення про покладення спеціальних обов'язків на суб'єктів ринку природного газу для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу (відносини у перехідний період)» (із змінами внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 30.03.2016 № 234) (далі – Положення).

Відповідно до пункту 12 Положення роздрібна ціна на природний газ для побутових споживачів розраховується з урахуванням регульованої оптової ціни на природний газ для постачальника природного газу на території ліцензованої діяльності з розподілу природного газу, максимальної торгової націнки постачальника природного газу із спеціальними обов'язками відповідно до додатка 2 до Положення, тарифів на послуги з транспортування та розподілу природного газу, установлених НКРЕКП (без урахування податку на додану вартість), та коефіцієнта, що враховує податок на додану вартість, визначеного відповідно до Податкового кодексу України.

Згідно з пунктом 13 Положення встановлено, що з 1 жовтня 2015 року діють граничні роздрібні ціни на природний газ для побутових споживачів, диференційовані залежно від виду та обсягів використання природного газу, а саме:

- 1) для приготування їжі та/або підігріву води – 7,188 гривні за 1 куб. метр;
- 2) для індивідуального опалення або комплексного використання (індивідуальне опалення, приготування їжі та/або підігріву води) — 7,188 гривні за 1 куб. метр, крім обсягів до 1200 куб. метрів, що використані за період з 1 жовтня 2015 р. по 31 березня 2016 р. (включно), за ціною 3,6 гривні за 1 куб. метр.

Граничні роздрібні ціни на природний газ для побутових споживачів у період з 1 травня 2016 р. по 31 березня 2017 р. (включно) встановлюються окремим рішенням Кабінету Міністрів України.

При цьому, відповідно до пункту 18 Положення Міненерговугілля оприлюднює всю інформацію щодо розрахунку визначених цим Положенням цін, а також іншу інформацію стосовно поступового приведення цін на природний газ, зокрема, для побутових споживачів до ринкового рівня на власному офіційному веб-сайті.

Щодо тарифів на послуги з централізованого водопостачання та водовідведення

Підвищення тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення, послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем) пов'язано з постійним зростанням вартості складових (витрат) економічно обґрунтованої собівартості даних послуг, які і формують структуру даних тарифів. В умовах постійного зростання складових тарифів, зокрема вартості електричної енергії, паливно-енергетичних та інших матеріальних ресурсів, податків, мінімальної заробітної плати, упродовж останніх років виникла невідповідність діючих тарифів фактичним витратам з виробництва та надання послуг з централізованого водопостачання та водовідведення. Це, в свою чергу, негативно відобразилося на діяльності суб'єктів господарювання, стані систем водопостачання та водовідведення, якості надання послуг споживачам, функціонуванні галузі в цілому.

Водночас встановлення економічно обґрунтованих тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення, послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем) на рівні, який покриває всі витрати в собівартості цих послуг, є вимогою чинного законодавства України (Законів України «Про ціни та ціноутворення», «Про питну воду та питне водопостачання», «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг»). Зокрема, відповідно до статті 10 Закону України «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг» тарифи на комунальні послуги суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках повинні забезпечувати відшкодування всіх економічно обґрунтованих планових витрат на їх виробництво з урахуванням планового прибутку.

Встановлення тарифів на послуги у розмірі, нижчому за розмір економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво, без визначення джерел для відшкодування відповідної різниці, у тому числі за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, не допускається.

Разом з тим, звертаємо увагу, що тарифи на централізоване водопостачання та водовідведення, послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем) Комунальному підприємству «Полтававодоканал» Полтавської обласної ради не підвищувались з 2014 року – з моменту, коли постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, від 20.06.2014 № 772 зазначеному підприємству було встановлено тарифи на централізоване водопостачання та водовідведення.

Щодо тарифів з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води

Законом України «Про внесення змін до деяких законів України у сфері комунальних послуг» від 16.07.2015 № 626-VIII внесено зміни до Законів України «Про житлово-комунальні послуги», «Про теплопостачання» та «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг» у частині заборони встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги в розмірі нижче економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво.

Зокрема, як вже зазначалося, вимогами статті 10 Закону України «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг» та статті 31 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» визначено, що тарифи на комунальні послуги суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках повинні забезпечувати відшкодування всіх економічно обґрунтованих планованих витрат на їх виробництво з урахуванням планованого прибутку. Встановлення цін/тарифів на житлово-комунальні послуги нижче розміру економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво не допускається.

У разі зміни протягом строку дії цін/тарифів обсягу окремих складових економічно обґрунтованих витрат з причин, які не залежать від виконавця/виробника, зокрема, збільшення або зменшення податків і зборів, мінімальної заробітної плати, орендної плати та амортизаційних відрахувань, *підвищення або зниження цін на паливно-енергетичні та інші матеріальні ресурси*, виконавці/виробники проводять коригування встановлених цін/тарифів на житлово-комунальні послуги і подають на затвердження до органу, уповноваженого здійснювати встановлення таких цін/тарифів. При цьому перерахунок цін/тарифів може проводитися шляхом коригування лише тих складових структури цін/тарифів, за якими відбулися цінові зміни в бік збільшення або зменшення.

Водночас, слід зазначити, що тарифи на теплову енергію безпосередньо залежать від ціни природного газу. До складу структури тарифів на централізоване опалення та централізоване постачання гарячої води включається собівартість теплової енергії, врахована у встановлених тарифах на теплову енергію для потреб населення.

Згідно із домовленостями за Програмою розширеного кредитування, яку запроваджуватиме Уряд України на виконання Меморандуму передбачається підвищення роздрібних цін на газ для населення до рівня, необхідного для досягнення 75 відсотків рівня паритету з імпортом у квітні 2016 року і 100 відсотків цього рівня у квітні 2017 року.

В свою чергу регулятор ринку енергетики зобов'язується прийняти та офіційно опублікувати рішення про підвищення роздрібних цін на теплову енергію до рівня, який відповідатиме ціні на газ, що становитиме 75 відсотків від рівня повного паритету з імпортом у квітні 2016 р., і до 100 цього рівня у квітні 2017 року.

Відповідно до звернень ліцензіатів на відкритому засіданні 29 грудня 2015 року НКРЕКП схвалила прогностичні тарифи на теплову енергію для потреб населення та послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води що надаються населенню такими суб'єктами господарювання, які є виконавцями цих послуг та управителів багатоквартирних будинків та, на виконання частини третьої статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації», розмістила на своєму офіційному сайті відповідні проекти постанов та структури до них.

Водночас слід зауважити, що на структуру тарифів на теплову енергію та послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води і відповідно величину самого тарифу суттєво впливають безпосередньо органи місцевого самоврядування, які відповідно до вимог Законів України «Про житлово-комунальні послуги», «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про теплопостачання» наділені певними повноваженнями, зокрема, затвердження норм споживання та якості житлово-комунальних послуг, погодження інвестиційних програм, погодження температурних графіків роботи теплових мереж, розгляд і узгодження планів

підприємств, установ та організацій, що не належать до комунальної власності відповідних територіальних громад, здійснення яких може викликати негативні соціальні, демографічні, екологічні та інші наслідки, підготовка до них висновків і внесення пропозицій до відповідних органів.

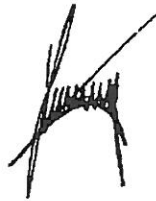
З метою отримання позиції органів місцевого самоврядування та узгодження тарифів на теплову енергію для потреб населення та відповідних тарифів на послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, НКРЕКП надіслала листи на міські ради.

Після отримання позиції органів місцевого самоврядування, яка, на думку НКРЕКП повинна врахувати всі зауваження і пропозиції споживачів, та узгодження органом місцевого самоврядування тарифів на теплову енергію для потреб населення і відповідних тарифів на послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води, на відкритому засіданні НКРЕКП буде прийнято постанови про встановлення відповідних тарифів. Постанова про встановлення тарифів на послуги з централізованого опалення та централізованого постачання гарячої води набуде чинності з дня її офіційного опублікування.

Звертаємо увагу на те, що з більш детальною інформацією стосовно цін і тарифів на комунальні послуги можна ознайомитись на офіційному сайті НКРЕКП www.nerc.gov.ua.

Також слід зазначити, що на сьогоднішній день для підтримки найбільш вразливих верств населення в Україні функціонує система надання адресної соціальної допомоги. Забезпечення соціального захисту малозабезпечених сімей в Україні в умовах підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги здійснюється шляхом надання таким родинам державної соціальної допомоги у вигляді щомісячної адресної безготівкової субсидії для відшкодування витрат на оплату користування житлом або його утримання та комунальних послуг (водо-, тепло-, газопостачання, водовідведення, електроенергія, вивезення побутового сміття та рідких нечистот).

Член Комісії

Б. Циганенко